

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

zo 6. júla 2022*

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízových situácií uplatniteľný v prípade zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu – Rozhodnutie Jednotnej rady neprijatť program riešenia krízových situácií – Žaloba o neplatnosť – Akt spôsobujúci ujmu – Záujem na konaní – Aktívna legitimácia – Čiastočná prípustnosť – Článok 18 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 – Právomoc orgánu, ktorý prijal akt – Právo byť vypočutý – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania“

Vo veci T-280/18,

ABLV Bank AS, so sídlom v Rige (Lotyšsko), v zastúpení: O. Behrends, avocat,

žalobkyňa,

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada), v zastúpení: J. De Carpentier, E. Muratori a H. Ehlers, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Rivas Andrés, avocat, a B. Heenan, solicitor,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

Európska centrálna banka (ECB), v zastúpení: R. Ugena, A. Witte a A. Lefterov, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse (spravodajca) a D. Petrlík,

tajomník: P. Cullen, referent,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä:

- návrh doručený do kancelárie Všeobecného súdu 3. mája 2018,
- vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania, ktoré predložila ECB, doručené do kancelárie Všeobecného súdu 10. mája 2019,
- rozhodnutie zo 17. marca 2020 o prerušení konania vo veci do vydania konečného rozhodnutia Súdneho dvora vo veciach, v ktorých bol vydaný rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369),
- nové dôkazy doručené do kancelárie Všeobecného súdu 27. októbra 2021,

po pojednávaní z 28. októbra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

- 1 Žalobkyňa, ABLV Bank AS, svojou žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušiť rozhodnutia Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) z 23. februára 2018 o neprijatí programu riešenia krízových situácií voči úverovým inštitúciám ABLV Bank AS a ABLV Bank Luxembourg SA v zmysle článku 18 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

Okolnosti predchádzajúce sporu

[*omissis*]

- 12 Jednotná rada dvoma rozhodnutiami (SRB/EES/2018/09 a SRB/EES/2018/10) z 23. februára 2018 rozhodla o neprijatí programu riešenia krízových situácií jednak voči žalobkyni a jednak voči spoločnosti ABLV Luxembourg (ďalej spolu len „napadnuté rozhodnutia“). Jednotná rada si osvojila záver ECB, že tieto úverové inštitúcie zlyhávali alebo bolo pravdepodobné, že zlyhajú, v zmysle článku 18 ods. 1 prvého pododseku písm. a) nariadenia č. 806/2014. Tiež konštatovala, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia zabránia ich zlyhaniu v primeranom časovom horizonte, v súlade s článkom 18 ods. 1 prvým pododsekom písm. b) tohto nariadenia. Jednotná rada však konštatovala, že vzhľadom na osobitné vlastnosti žalobkyne a spoločnosti ABLV Luxembourg opatrenie na riešenie krízovej situácie voči nim nebolo nevyhnutné vo verejnom záujme v zmysle článku 18 ods. 1 prvého pododseku písm. c) a článku 18 ods. 5 toho istého nariadenia. Napadnuté rozhodnutia boli v ten istý deň oznámené ich adresátom, t. j. FKTK a CSSF.
- 13 Článok 1 výroku rozhodnutia SRB/EES/2018/09 znie: „Na spoločnosť ABLV Bank AS sa neuplatní postup riešenia krízových situácií.“

¹ Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 14 Podľa článku 2 ods. 1 výroku rozhodnutia SRB/EES/2018/09 „toto rozhodnutie je určené [FKTK] ako vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií v zmysle článku 3 ods. 1 tretieho odseku nariadenia č. 806/2014“.
- 15 Článok 2 ods. 2 výroku rozhodnutia SRB/EES/2018/09 stanovuje, že „[FKTK] v súlade s článkom 29 ods. 1 nariadenia č. 806/2014 vykoná toto rozhodnutie a zabezpečí, aby každé opatrenie, ktoré prijme, bolo v súlade s ním, podľa úvah [, ktoré sú v ňom uvedené]“.
- 16 Články 1 a 2 výroku rozhodnutia SRB/EES/2018/10 týkajúceho sa spoločnosti ABLV Luxembourg majú podobné znenie.

[omissis]

Právny stav

O prípustnosti

- 23 Jednotná rada uvádza štyri námietky neprípustnosti, pričom prvá z nich je v podstate založená na tom, že žalobkyňa sa vo svojej žalobe neopierala o znenie napadnutých rozhodnutí, ale o znenie tlačovej správy, druhá je založená na nenapadnuteľnosti napadnutých rozhodnutí, tretia na nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne, keďže napadnuté rozhodnutia sa jej priamo netýkajú, a štvrtá na nedostatku záujmu žalobkyne na konaní.

[omissis]

O námietke neprípustnosti založenej na nenapadnuteľnosti napadnutých rozhodnutí

- 29 Podľa Jednotnej rady napadnuté rozhodnutia nie sú napadnuteľnými aktmi vzhľadom na to, že nemajú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobkyne tým, že by sa podstatne zmenilo jej právne postavenie. Napadnutými rozhodnutiami nebola nariadená likvidácia týchto dvoch úverových inštitúcií. Podľa Jednotnej rady prináležalo vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií, aby po tom, čo rozhodla o neprijatí programu riešenia krízových situácií, prijali potrebné opatrenia v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi predpismi voči uvedeným inštitúciám.
- 30 Je potrebné pripomenúť, že napadnuteľnými aktmi sú v zásade opatrenia, ktoré konečným spôsobom určujú postoj inštitúcie na záver určitého správneho konania a majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu s výnimkou dočasných opatrení, ktorých účelom je pripraviť konečné rozhodnutie a ktoré takéto účinky nemajú (pozri rozsudok z 18. novembra 2010, NDSHT/Komisia, C-322/09 P, EU:C:2010:701, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 31 Súdny dvor konkrétne už konštatoval, že hoci posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu zo strany ECB, uvedené v článku 18 ods. 1 druhom a treťom odseku nariadenia č. 806/2014, nepredstavuje napadnuteľný akt, faktom zostáva, že následné prijatie programu riešenia krízových situácií Jednotnou radou v súlade s článkom 18 ods. 6 uvedeného nariadenia alebo rozhodnutie o neprijatí takéhoto programu môžu byť predmetom žaloby na súdoch Únie,

v rámci ktorej môže byť uvedené posúdenie predmetom súdneho preskúmania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 56).

- 32 Okrem toho článok 86 ods. 2 nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že členské štáty a inštitúcie Únie, rovnako ako každá fyzická alebo právnická osoba, môžu v súlade s článkom 263 ZFEÚ podať na Súdny dvor Európskej únie žalobu proti takému rozhodnutiu Jednotnej rady (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 56).
- 33 Z toho vyplýva, že rozhodnutie Jednotnej rady o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií voči úverovej inštitúcii je napadnuteľným aktom. Toto rozhodnutie totiž konečným spôsobom určuje postoj Jednotnej rady na konci komplexného správneho konania upraveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré sa začína na základe posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu, ktoré najprv vykoná ECB. Toto konanie má vyvolať záväzné právne účinky voči žalobkyni, keďže sa na ňu neuplatní riešenie krízovej situácie.
- 34 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o neprijatí programu riešenia krízových situácií, ako sú napadnuté rozhodnutia, je napadnuteľným aktom tak ako rozhodnutie o prijatí takého programu. Rozhodnutie o prijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie totiž má za následok uplatnenie nástrojov na riešenie krízových situácií uvedených v článku 18 ods. 6 písm. b) a c) a v článku 22 nariadenia č. 806/2014, akými sú nástroj odpredaja obchodnej činnosti, nástroj preklenovacej inštitúcie, nástroj oddelenia aktív, nástroj záchrany pomocou vnútorných zdrojov alebo aj použitie Jednotného fondu na riešenie krízových situácií na podporu opatrenia na riešenie krízovej situácie. Rozhodnutie o neprijatí takých nástrojov, pričom niektoré z nich môžu žalobkyni umožniť, aby ďalej vykonávala časť svojich činností, teda vyvoláva záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobkyne.
- 35 Napokon, ako vyplýva aj z návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Campos Sánchez-Bordona v spojených veciach ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:16, bod 93), rešpektovanie práva na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zakotvené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), je zabezpečené tým, že rozhodnutie Jednotnej rady, ktorým sa končí postup uvedený v článku 18 nariadenia č. 806/2014, je napadnuteľným aktom, takže prípadné právne vady posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB v prvom štádiu postupu, možno uviesť na podporu žaloby podanej proti uvedenému rozhodnutiu Jednotnej rady. Z toho vyplýva, že žalobkyňa musí byť schopná domáhať sa zrušenia rozhodnutia Jednotnej rady o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií voči nej.
- 36 Napadnuté rozhodnutia sú teda napadnuteľnými aktmi.

O námietke neprípustnosti založenej na nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne

- 37 Jednotná rada tvrdí, že napadnuté rozhodnutia sa priamo netýkajú žalobkyne. Tieto rozhodnutia priamo neovplyvňujú jej právne postavenie a nechávajú všetok priestor na voľnú úvahu vnútroštátnym orgánom pre riešenie krízových situácií povereným ich vykonávaním. Likvidácia žalobkyne a jej dcérskej spoločnosti je výsledkom rozhodnutí prijatých na vnútroštátnej úrovni a nie uplatňovania právnych predpisov Únie.

- 38 Je potrebné predovšetkým poukázať na to, že Jednotná rada nespochybnila osobnú dotknutosť žalobkyne v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Napadnuté rozhodnutia sa totiž týkajú jednak žalobkyne a jednak jej stopercentnej dcérskej spoločnosti ako úverových inštitúcií, voči ktorým Jednotná rada neprijala program riešenia krízových situácií, a tak individualizujú žalobkyňu podobným spôsobom, akým je individualizovaný adresát týchto rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutia sa teda osobne týkajú žalobkyne.
- 39 Pokiaľ ide o údajnú neexistenciu priamej dotknutosti žalobkyne v prejednávanom prípade, treba pripomenúť, že podmienka stanovená v článku 263 štvrtom odseku ZFEÚ, podľa ktorej sa musí rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby, priamo týkať fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorej nie je určené, si vyžaduje splnenie dvoch kumulatívnych kritérií, a to aby napadnuté opatrenie po prvé priamo ovplyvňovalo jej právne postavenie a po druhé neponechávalo žiadny priestor na voľnú úvahu jeho adresátom povereným jeho vykonaním, keďže toto vykonanie má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení (rozsudky z 22. marca 2007, Regione Siciliana/Komisia, C-15/06 P, EU:C:2007:183, bod 31; z 13. októbra 2011, Deutsche Post a Nemecko/Komisia, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 66, a zo 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisia, Komisia/Scuola Elementare Maria Montessori a Komisia/Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 42).
- O priamej dotknutosti žalobkyne v rozsahu, v akom žaloba smeruje proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/10 týkajúcemu sa spoločnosti ABLV Luxembourg
- 40 Na úvod treba poukázať na to, že žalobkyňa podala žalobu vo svojom vlastnom mene proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/09 a ako materská spoločnosť a jediný akcionár spoločnosti ABLV Luxembourg, pokiaľ ide o rozhodnutie SRB/EES/2018/10.
- 41 Je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 12 vyššie, v rozhodnutí SRB/EES/2018/10 je stanovené, že voči spoločnosti ABLV Luxembourg sa neprijme nijaký program riešenia krízových situácií. Toto rozhodnutie teda ovplyvňuje právne postavenie tejto úverovej inštitúcie (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2020, Bernis a i./SRB, T-282/18, neuvverejnené, EU:T:2020:209, bod 39).
- 42 Naopak rozhodnutie SRB/EES/2018/10 priamo neovplyvňuje právne postavenie akcionárov, ako je žalobkyňa, keďže právo týchto akcionárov prijímať dividendy a zúčastňovať sa na riadení spoločnosti ABLV Luxembourg nebolo uvedeným rozhodnutím dotknuté (pozri analogicky rozsudok z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerčbanka a i., C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 110).
- 43 Ako totiž vyplýva z rozsudku z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerčbanka a i. (C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923), negatívny účinok odobratia povolenia úverovej inštitúcie pre akcionárov má ekonomickú a nie právnu povahu, keďže hoci úverová inštitúcia po odobratí povolenia už nie je schopná pokračovať vo svojej činnosti a z tohto dôvodu vyplácať dividendy, právo akcionárov prijímať dividendy a zúčastňovať sa na riadení zostáva nezmenené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerčbanka a i., C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923, bod 111, a uznesenie zo 14. mája 2020, Bernis a i./SRB, T-282/18, neuvverejnené, EU:T:2020:209, bod 41).

- 44 V prejednávacom prípade to platí tým skôr, že v rozhodnutí SRB/EES/2018/10 je stanovené len to, že na spoločnosť ABLV Luxembourg sa neuplatní postup riešenia krízových situácií. Na rozdiel od situácie, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 5. novembra 2019, ECB a i./Trasta Komerčbanka a i. (C-663/17 P, C-665/17 P a C-669/17 P, EU:C:2019:923), teda cieľom ani účinkom uvedeného rozhodnutia nie je odobrať uvedenej banke jej povolenie, ktoré ju oprávňuje na vykonávanie činnosti úverovej inštitúcie (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2020, Bernis a i./SRB, T-282/18, neuverejnené, EU:T:2020:209, bod 42).
- 45 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že rozhodnutie SRB/EES/2018/10 sa priamo netýka žalobkyne v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- *O priamej dotknutosti žalobkyne v rozsahu, v akom žaloba smeruje proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/09 týkajúcemu sa žalobkyne*
- 46 Žalobkyňa podala prejednávajúcu žalobu vo svojom mene v rozsahu, v akom ňou navrhuje zrušiť rozhodnutie SRB/EES/2018/09.
- 47 V prvom rade, pokiaľ ide o otázku, či toto rozhodnutie priamo ovplyvňuje právne postavenie žalobkyne, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 18 nariadenia č. 806/2014, ak sa ECB vo svojom posúdení domnieva, že dotknutý subjekt sa nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia, má to za následok začatie postupu stanoveného v článku 18 tohto nariadenia. Naopak, ak ECB dospeje k opačnému záveru, postup riešenia krízových situácií sa nezačne, pretože článok 18 ods. 1 tretí pododsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že ECB musí svoje posúdenie oznámiť Komisii a Jednotnej rade len vtedy, ak sa domnieva, že subjekt sa nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, body 67 a 70).
- 48 Na jednej strane je teda záver Jednotnej rady založený na posúdení, ktoré vykonala ECB, že žalobkyňa sa nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, nevyhnutným predpokladom výroku rozhodnutia SRB/EES/2018/09, v ktorom sa stanovuje, že voči žalobkyňi sa neprijme program riešenia krízových situácií. Záver, že žalobkyňa sa nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, je teda nevyhnutným základom článku 1 výroku uvedeného rozhodnutia. V rozsahu, v akom sa v rozhodnutí SRB/EES/2018/09 konštatuje zlyhávanie alebo pravdepodobné zlyhanie žalobkyne, teda toto rozhodnutie priamo ovplyvňuje jej právne postavenie v zmysle judikatúry citovanej v bode 39 vyššie.
- 49 Na druhej strane, ako bolo uvedené v bode 34 vyššie, rozhodnutie o neprijatí programu riešenia krízových situácií, a teda neuložení nástrojov na riešenie krízových situácií v zmysle nariadenia č. 806/2014, pričom niektoré z nich môžu žalobkyňi umožniť, aby ďalej vykonávala časť svojich činností, priamo ovplyvňuje jej právne postavenie.
- 50 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či toto rozhodnutie ponecháva priestor na voľnú úvahu adresátom povereným jeho vykonaním v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 39 vyššie, je potrebné konštatovať, že v prejednávacom prípade to nie je tak. Rozhodnutie o neprijatí programu riešenia krízových situácií voči žalobkyňi totiž neponecháva nijaký priestor na voľnú úvahu adresátom povereným jeho vykonaním, keďže toto uplatňovanie má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení. Dotknutý vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií totiž nedisponuje nijakou mierou voľnej úvahy vo vzťahu k rozhodnutiu Jednotnej rady, podľa ktorého sa voči

žalobkyni neprijme nijaký nástroj na riešenie krízových situácií, keďže na to, aby toto rozhodnutie vyvolalo záväzné právne účinky, nie je potrebné uplatnenie žiadneho sprostredkujúceho predpisu alebo opatrenia. Tento záver nespochybňuje skutočnosť, že uvedený vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií môže byť povinný prijať opatrenia na vykonávanie rozhodnutia SRB/EES/2018/09 v súlade s článkom 29 ods. 1 nariadenia č. 806/2014, ktorého znenie je pripomenuté v článku 2 ods. 2 výroku uvedeného rozhodnutia, keďže tieto opatrenia nepatria do rámca mechanizmu riešenia krízových situácií (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2020, Bernis a i./SRB, T-282/18, neuverejnené, EU:T:2020:209, bod 43).

- 51 Likvidácia žalobkyne podľa lotyšského práva najmä nepatrí do rámca akéhokoľvek programu riešenia krízových situácií a nevyplýva z rozhodnutia SRB/EES/2018/09. O tejto likvidácii totiž rozhodli akcionári uvedenej spoločnosti v nadväznosti na toto rozhodnutie Jednotnej rady, podľa ktorého nebolo nevyhnutné vo verejnom záujme uplatniť program riešenia krízových situácií na žalobkyňu podľa nariadenia č. 806/2014 (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 49). Likvidácia teda nebola nariadená týmto rozhodnutím (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2020, Bernis a i./SRB, T-282/18, neuverejnené, EU:T:2020:209, body 39 až 45).
- 52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/10 a že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom smeruje proti tomuto rozhodnutiu. Naopak má takú aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/09.

O námietke neprípustnosti založenej na nedostatku záujmu žalobkyne na konaní

- 53 Podľa Jednotnej rady žalobkyňa nepreukázala, že jej záujem na konaní vznikol a trvá. Jednotná rada tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala, aký prospech by mala zo zrušenia napadnutých rozhodnutí. Pokiaľ ide o záujmy, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa z dôvodu, že napadnuté rozhodnutia údajne poškodili dobrú povesť úverových inštitúcií, Jednotná rada tvrdí, že ich dobrú povesť neovplyvnili napadnuté rozhodnutia, ale návrh opatrenia, ktorý vypracovala FinCEN, alebo posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania týchto dvoch úverových inštitúcií, ktoré vykonala ECB. Tvrdí, že záujem na podaní žaloby o náhradu škody nie je záujmom, ktorý vznikol a trvá, v kontexte prejednávanej žaloby o neplatnosť. Napokon v prípade, ak by žalobkyni vznikla škoda, táto škoda by bola dôsledkom rozhodnutia akcionárov vykonať jej dobrovoľnú likvidáciu.
- 54 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Predpokladom takéhoto záujmu je, že samotné zrušenie aktu musí byť spôsobilé vyvolať právne následky, a teda žaloba musí byť spôsobilá svojím výsledkom priniesť prospech tomu, kto ju podal (pozri rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55 a citovanú judikatúru).
- 55 Je nesporné, že hoci žalobkyňa sa domáha zrušenia rozhodnutia SRB/EES/2018/09 v celom rozsahu, nenapáda odmietnutie zaviesť program riešenia krízových situácií, ale v podstate spochybňuje závery Jednotnej rady, podľa ktorých zlyhávala alebo bolo pravdepodobné, že zlyhá, a neexistovali reálne vyhliadky, že iné opatrenia zabránia tomuto zlyhaniu.
- 56 Prejednávaná vec sa však vyznačuje špecifickými znakmi, ktoré z tohto dôvodu neumožňujú poprieť záujem žalobkyne na konaní.

- 57 Po prvé, ako vyplýva aj z bodov 47 a 48 vyššie, ak ECB dospeje k záveru, že dotknutý subjekt sa nenachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, Jednotnej rade sa nepredloží nijaké posúdenie a postup riešenia krízových situácií sa teda nezačne. Posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania – pokiaľ si ho Jednotná rada osvojí – je preto nevyhnutným predpokladom začatia postupu riešenia krízových situácií upraveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014, a teda aj formálneho rozhodnutia o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií.
- 58 Odôvodnenie rozhodnutia SRB/EES/2018/09, najmä posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne zo strany ECB, ktoré si osvojila Jednotná rada, sú teda nevyhnutným základom výroku tohto rozhodnutia. Ak by totiž Všeobecný súd dospel k záveru, že toto posúdenie bolo nesprávne, voči žalobkyni by sa nemalo začať konanie, ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia.
- 59 Po druhé dotknutý subjekt má vzhľadom na predmetné bankové činnosti oprávnený záujem na tom, aby sa naň nevzťahovalo posúdenie, z ktorého by vyplynulo, že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
- 60 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že žalobkyňa preukázala, že má záujem na konaní o žalobe o neplatnosť rozhodnutia SRB/EES/2018/09.
- 61 Žaloba je teda neprípustná v rozsahu, v akom smeruje proti rozhodnutiu SRB/EES/2018/10, a prípustná v rozsahu, v akom sa ňou navrhuje zrušenie rozhodnutia SRB/EES/2018/09.

O veci samej

[omissis]

O treťom a štvrtom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na porušení článku 18 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014

- 87 Tretí a štvrtý žalobný dôvod treba preskúmať spoločne, pričom tretí žalobný dôvod sa skladá z jednej časti a štvrtý žalobný dôvod zo štyroch častí. V rámci štvrtého žalobného dôvodu, ktorý treba preskúmať ako prvý, žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Jednotná rada nevykonala vlastné preskúmanie podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014. Jednotná rada sa úplne opiera o posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB. V druhom rade, pokiaľ ide o toto posúdenie, žalobkyňa tvrdí, že dočasné problémy týkajúce sa likvidity, ktorým čelila po vypracovaní návrhu opatrenia FinCEN, samy osebe nepredstavujú dostatočný dôvod na konštatovanie jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania. Podľa usmernení Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) EBA/GL/2015/07 zo 6. augusta 2015 týkajúcich sa výkladu rôznych okolností, za ktorých sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá podľa článku 32 ods. 6 smernice 2014/59/EÚ (ďalej len „usmernenia EBA“), sa odporúča zohľadniť všetky objektívne prvky a neodporúča sa, aby posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu bolo založené len na jednom prvku, akým je okamžitá dostupnosť hotovosti. V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že suma vo výške jednej miliardy eur, ktorá podľa ECB musela byť k dispozícii na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke pred prípadným zrušením moratória 23. februára 2018, bola neprimeraná. ECB totiž nadhodnotila predpokladaný výber vkladov v prípade opätovného otvorenia pobočiek žalobkyne, pričom vychádzala z priemerných výberov vo výške 200 miliónov eur za deň počas

obdobia piatich dní. Vo štvrtom rade žalobkyňa uvádza súbor tvrdení na podporu svojho stanoviska, podľa ktorého ECB nevzala do úvahy všetky jej likvidné aktíva, najmä tie, ku ktorým nemala okamžite prístup. V rámci tretieho žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že Jednotná rada dostatočne nepreskúmala, či existovali reálne vyhliadky, že iné opatrenia zabránia jej zlyhaniu.

[omissis]

– O tom, či Jednotná rada bola oprávnená oprieť sa o posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne zo strany ECB

- 103 Žalobkyňa v replike tvrdí, že Jednotná rada sa nemohla oprieť len o posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB, bez toho, aby sama vykonala vlastné preskúmanie. Táto výhrada, ktorú treba posúdiť ako prvú, sa musí zamietnuť bez ohľadu na to, či ide o novú výhradu v zmysle článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku.
- 104 Táto výhrada totiž znamená nezohľadnenie úlohy ECB v systéme zavedenom článkom 18 nariadenia č. 806/2014, na ktorú poukázal Súdny dvor v rozsudku zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369).
- 105 Je pravda, že Jednotná rada nie je viazaná posúdením zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu, ktoré vykonala ECB. Toto posúdenie totiž nie je záväzným aktom a najmä nestavia Jednotnú radu do situácie, keď je jej právomoc týmto posúdením viazaná. Nič v znení tohto ustanovenia nenaznačuje, že by Jednotná rada bola zbavená voľnej úvahy, pokiaľ ide o situáciu zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 67).
- 106 Článok 18 ods. 1 druhý pododsek toho istého nariadenia však zveruje ECB prednostnú, aj keď nie výlučnú úlohu, pretože ECB vo všeobecnosti prináleží najprv vykonať posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu. Aj keď Jednotná rada môže tiež vykonať takéto posúdenie, k takémuto posúdeniu môže pristúpiť až po tom, čo ECB informovala o svojom zámere vykonať toto posúdenie, a len vtedy, ak ECB nevykoná posúdenie do troch kalendárnych dní od doručenia tejto informácie. ECB sa teda priznáva prednostná právomoc na vykonanie takéhoto posúdenia založeného na odborných znalostiach, ktoré má ako orgán dohľadu, pretože vzhľadom na to, že má ako orgán dohľadu prístup ku všetkým prudenciálnym informáciám o dotknutom subjekte, má najlepšie predpoklady na určenie, vzhľadom na definíciu zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania uvedenú v článku 18 ods. 4 tohto nariadenia, ktorá najmä odkazuje na prvky súvisiace s prudenciálnou situáciou, ako sú podmienky udelenia povolenia, výška aktív v porovnaní so záväzkami alebo súčasná či budúca zadlženosť, či je táto podmienka splnená (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 62).
- 107 V prejednávanom prípade Jednotná rada v bode 3.2.1 napadnutého rozhodnutia SRB/EES/2018/09 uviedla – pričom sa opierala o posúdenie, ktoré vykonala ECB –, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá v zmysle článku 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 v spojení s článkom 18 ods. 4 písm. c) toho istého nariadenia, z dôvodu, že ak by sa moratórium zrušilo po 23. februári 2018, bolo veľmi pravdepodobné, že pokles hotovostných zásob inštitúcií by pokračoval rovnakým tempom ako pred zavedením moratória vzhľadom na poškodenie ich dobrej povesti vyvolané návrhom opatrenia, ktorý vypracovala FinCEN. Jednotná rada si tým osvojila posúdenie ECB, podľa ktorého žalobkyňa musela mať na svojom účte v Lotyšskej centrálnej banke vyrovnávaciu kapacitu vo výške jednej miliardy eur, čo je suma, ktorá by

umožnila pokryť objem výberov očakávaných počas piatich dní nasledujúcich bezprostredne po zrušení moratória. Vzhľadom na to, že táto vyrovnávacia kapacita sa nedosiahla, Jednotná rada si tiež osvojila názor ECB, že žalobkyňa v blízkej budúcnosti pravdepodobne nebude schopná uhrádzať svoje dlhy v čase splatnosti a že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.

108 Za týchto podmienok Jednotná rada vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponovala podľa judikatúry uvedenej v bodoch 91 až 94 vyššie v rámci komplexného ekonomického posúdenia, akým je posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, síce nebola viazaná preskúmaním a názorom ECB, no nedopustila sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa oň opierala, keďže ECB bola inštitúciou, ktorá mala najlepšie predpoklady na to, aby vykonala posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne.

109 Argumentáciu žalobkyne preto nemožno prijať.

– *O posúdení zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré je založené najmä na jej kríze likvidity*

110 Podľa žalobkyne sa ECB nesprávne domnievala, že dočasný problém s prístupom k určitým likvidným prostriedkom odôvodňuje záver, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. ECB sa opierala o jedinú okolnosť, konkrétne o dočasný nedostatok hotovosti v dôsledku hromadných výberov v období od 14. do 16. februára 2018, a dostatočne nezohľadnila celkovú situáciu žalobkyne. Žalobkyňa tvrdí, že ani jej ukazovateľ krytia likvidity, ani jej vysoká kapitalizácia neboli dostatočne zohľadnené. Najmä z usmernení EBA vyplýva, že pri rozhodovaní o tom, či úverová inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, sa majú zväžiť všetky objektívne prvky súvisiace s jej ťažkosťami.

111 Na úvod je potrebné poukázať na to, že podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 806/2014 sa subjekt považuje za zlyhávajúci alebo za subjekt, ktorý pravdepodobne zlyhá, ak nastala jedna alebo viaceré z okolností vymenovaných v písmenách a) až d) tohto odseku. V prejednávanom prípade ECB konštatovala, že žalobkyňa nie je schopná uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti alebo že existujú objektívne prvky, ktoré potvrdzujú konštatovanie, že subjekt v blízkej budúcnosti nebude schopný uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti, v zmysle článku 18 ods. 4 písm. c) toho istého nariadenia. Ako to správne uviedla ECB, z článku 18 nariadenia č. 806/2014 nevyplýva, že ECB a Jednotná rada musia pred tým, ako môžu dospieť k záveru, že úverová inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, vziať do úvahy prvky, akými sú ukazovateľ krytia likvidity alebo kapitalizácia úverovej inštitúcie.

112 Toto konštatovanie nemôžu spochybniť usmernenia EBA. Z bodu 5 ich anglickej jazykovej verzie totiž vyplýva, že podľa článku 32 ods. 6 smernice 2014/59 je cieľom týchto usmernení podporiť zbližovanie postupov dohľadu a postupov týkajúcich sa riešenia krízových situácií, pokiaľ ide o výklad rôznych okolností, za ktorých sa inštitúcia považuje za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. ECB správne tvrdí, že tieto usmernenia sa nemôžu vykladať v rozpore s nariadením č. 806/2014 a že teda neukladajú dodatočné podmienky, ktoré nevyplývajú z článku 18 uvedeného nariadenia.

113 V každom prípade podľa bodu 14 usmernení EBA v anglickej jazykovej verzii má orgán pre riešenie krízových situácií posúdiť objektívne prvky týkajúce sa najmä kapitálovej pozície úverovej inštitúcie a jej likviditnej pozície. Podľa bodu 16 anglickej jazykovej verzie týchto usmernení pritom napriek tomu, že vo väčšine prípadov sa očakáva, že konštatovanie, že inštitúcia zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bude podložené skôr viacerými faktormi

stanovenými v týchto usmerneniach než len jedným z nich, faktom zostáva, že môže dôjsť k situáciám, keď splnenie už jednej podmienky, v závislosti od jej závažnosti a prudenciálneho vplyvu, bude dostatočné na iniciovanie riešenia krízovej situácie. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, teda z usmernení EBA nevyplýva, že pred tým, ako možno dospieť k záveru, že úverová inštitúcia nie je alebo v blízkej budúcnosti nebude schopná uhrádzať svoje dlhy alebo iné záväzky v čase splatnosti, sa nevyhnute musia vziať do úvahy viaceré podmienky alebo faktory.

114 Okrem toho, ako uviedla ECB, likvidita je pre úverovú inštitúciu kľúčová, keďže jej hlavnou úlohou je prijímať vklady od verejnosti a opätovne ich investovať do reálnej ekonomiky prostredníctvom poskytovania úverov. Táto sprostredkovateľská funkcia vychádza z predpokladu, že vkladateľ musí mať možnosť získať svoje vklady na požiadanie späť, a to v zásade okamžite. Ak banka nie je schopná vrátiť finančné prostriedky vkladateľov, ovplyvňuje to nielen dôveru v túto úverovú inštitúciu, ale potenciálne vzhľadom na rozšírenie tejto nedôvery aj dôveru v celý bankový systém. Navyše je nesporné, že fenomén hromadného výberu vkladov sa dotýka nielen úverových inštitúcií, ktoré majú ťažkosti, ale aj zdravých inštitúcií v dôsledku straty dôvery verejnosti vo funkčnosť tohto systému (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2018, Kantarev, C-571/16, EU:C:2018:807, bod 56 a citovanú judikatúru).

115 Za okolností, akými sú okolnosti prejednávaneho prípadu, ktoré sa vyznačujú hromadnými výbermi vkladov v dôsledku narušenia dôvery medzi úverovou inštitúciou a jej klientmi, majú ukazovateľ krytia likvidity tejto inštitúcie a jej kapitalizácia menší význam než okamžitá dostupnosť likvidných prostriedkov v tejto inštitúcii. Argumentáciu žalobkyne preto treba zamietnuť.

– O závere ECB, že žalobkyňa musela mať na to, aby zabránila svojmu zlyhaniu, 23. februára 2018 o 18.00 hod. v Lotyšskej centrálnej banke jednu miliardu eur v hotovosti

116 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že vyrovnávacia kapacita vo výške jednej miliardy eur na jej účte v Lotyšskej centrálnej banke, ktorú ECB považovala za nevyhnutnú na vyplatenie vkladov, ktoré by sa mohli v krátkodobom horizonte vybrať, ak by prípadne došlo k opätovnému otvoreniu pobočiek žalobkyne po zrušení moratória, bola neprimeraná.

117 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že posúdenie jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania zo strany ECB, ktoré si osvojila Jednotná rada, nezohľadňovalo skutočnosť, že vklady na požiadanie, ktoré nemajú stanovený termín splatnosti, a teda sú splatné okamžite, boli 22. februára 2018 v objeme 449 miliónov eur skonvertované na termínované vklady. Podľa žalobkyne tieto vklady nie sú splatné bez jej súhlasu počas obdobia šiestich mesiacov od konverzie, a preto v krátkodobom horizonte nebolo možné požiadať o vyplatenie týchto vkladov. Výška okamžite splatných vkladov teda bola 1,596 miliardy eur a nie 2,043 miliardy eur, ako to odhadla ECB.

118 Po druhé podľa žalobkyne tvrdenie ECB, že výbery vkladov by pokračovali rovnakým tempom ako počas troch dní pred pozastavením platieb od 14. do 16. februára 2018, teda dochádzalo by k výberom v objeme 200 miliónov eur v priemere za deň, nie je dôvodné. Nič nepreukazuje, že výbery vkladov by po prípadnom zrušení moratória lineárne pokračovali. Žalobkyňa tvrdí, že po počiatočnom výbere najkolísavejších vkladov by zostalo jadro stabilnejších vkladov. V tejto súvislosti žalobkyňa poukazuje na interný postup posudzovania primeranosti likvidity (internal liquidity adequacy assessment process – ILAAP), ktorý schválila ECB vo svojom najnovšom rozhodnutí o postupe prudenciálnej kontroly a hodnotenia (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP) z roku 2017, z ktorého vyplýva, že veľká časť vkladov na požiadanie je stabilná a má u vkladateľov dôveru.

- 119 Okrem toho objem výberov bol už 16. februára 2018 nižší než v predchádzajúci deň. Pokusy o výber finančných prostriedkov prostredníctvom internetu sa počas moratória týkali len 28 miliónov eur za pracovný deň. Žalobkyňa si navyše už splnila podstatnú časť svojich platobných záväzkov v amerických dolároch prostredníctvom prevodov cenných papierov v eurách, aj keď 15. februára 2018 prijala rozhodnutie nahradiť platby v amerických dolároch platbami v eurách alebo nepeňažným plnením a od 16. februára 2018 úplne zastaviť úhrady dlhov denominovaných v amerických dolároch s odvolaním sa na prípad vyššej moci. Počas tohto obdobia pôsobenia vyššej moci sa ešte uhradilo 167 miliónov eur formou nepeňažného plnenia na základe platobných záväzkov žalobkyne v amerických dolároch. Je veľmi nepravdepodobné, že žiadosti o výber vkladov bezprostredne po zrušení moratória by sa týkali súm vo výške 200 miliónov eur za deň.
- 120 V reakcii na tieto tvrdenia je potrebné po prvé uviesť – tak ako uviedla ECB –, že nebolo zaručené, že vklady skonvertované na termínované vklady nebudú v krátkodobom horizonte vybrané, a to prípadne na základe zaplatenia zmluvnej pokuty. ECB ďalej na pojednávaní zdôraznila, že veľká väčšina vkladateľov nesúhlasila s konverziou na termínovaný vklad. Z toho vyvodila, že títo vkladatelia, ktorí odmietli konverziu, mohli požiadať o vrátenie svojich vkladov v krátkodobom horizonte. Išlo o vklady v hodnote 1,596 miliardy eur. Navyše poukázala na to, že konverzia určitého počtu vkladov nijako neovplyvnila odhad, podľa ktorého výbery budú pokračovať tempom 200 miliónov eur v priemere za deň, a že preto bolo potrebné, aby žalobkyňa mala pred prípadným opätovným otvorením svojich pobočiek vyrovnávaciu kapacitu vo výške jednej miliardy eur.
- 121 Tvrdenia, ktoré uvádza žalobkyňa, nemôžu spochybniť posúdenie skutkového stavu zo strany ECB. Žalobkyňa totiž len tvrdí – bez toho, aby predložila dôkazy na podporu svojich tvrdení –, že v súvislosti s termínovanými vkladmi bolo dohodnuté, že tieto vklady sa počas obdobia šiestich mesiacov nevyberú. V každom prípade aj za predpokladu, že toto tvrdenie by bolo preukázané a podložené, nespochybňovalo by názor ECB, že výbery pravdepodobne budú pokračovať rovnako rýchlo a v rovnakom rozsahu po prípadnom opätovnom otvorení pobočiek dotknutého subjektu a že preto je potrebné mať k dispozícii vysokú sumu likvidných prostriedkov, aby bolo možné vyhovieť žiadostiam podaným počas piatich dní po tomto opätovnom otvorení. Neskonvertované vklady totiž stále dosahovali 1,596 miliardy eur, čo je suma, ktorá značne prekračuje vyrovnávaciu kapacitu vo výške jednej miliardy eur, ktorú vyžadovala ECB.
- 122 Po druhé v spise, ktorý má Všeobecný súd k dispozícii, sa nenachádza nič, čo by umožnilo spochybniť názor ECB, že interné hodnotenia primeranosti likvidity žalobkyne uskutočnené v minulosti, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, mali obmedzenú hodnotu v čase výnimočnej situácie, ktorá viedla k vydaniu rozhodnutia SRB/EES/2018/09. Je pravda, že ECB v roku 2017 schválila ILAAP žalobkyne, ale je nesporné, že žalobkyňa vo februári 2018 čelila neočakávanej situácii, v ktorej dochádzalo k hromadným výberom vkladov v dôsledku straty dôvery verejnosti v spoľahlivosť tejto úverovej inštitúcie, a to bez ohľadu na to, či bola zdravou inštitúciou alebo inštitúciou v ťažkostiach.
- 123 Za týchto mimoriadnych podmienok sa ECB nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že vychádzala z výšky výberov vkladov od 14. do 16. februára 2018, ktorá primerane odzrkadľovala situáciu tejto úverovej inštitúcie v čase posudzovania zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania a prijatia napadnutého rozhodnutia. Ako totiž ECB správne poznamenala, použitie priemerných výberov hotovosti vo výške 200 miliónov eur za deň od 14. do 16. februára 2018 pri výpočte rezervy likvidných prostriedkov, ktorá mala byť dostupná na konci stanovenej lehoty, je odôvodnené tým, že počas krízy likvidity môžu byť výbery hotovosti premenlivé a že zohľadnenie

priemeru znižuje riziko chýb pri výpočte. Okrem toho ECB vychádzala z nesporných a objektívnych údajov, ktoré boli v čase prijatia rozhodnutia SRB/EES/2018/09 aktuálne. Vzhľadom na poškodenie dobrej povesti žalobkyne a stratu dôvery, ktorá z neho vyplynula, sa ECB nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že konštatovala, že výbery budú pokračovať rovnakým tempom po zrušení moratória, keďže medzitým nedošlo k žiadnej udalosti, ktorá by mohla uistiť trhy.

- 124 Navyše nemôže obstať ani tvrdenie žalobkyne, že rozsah výberov mal v období od 14. do 16. februára 2018 klesajúcu tendenciu. V tejto súvislosti ECB na pojednávaní uviedla – pričom jej nikto neprotirečil –, že suma výberov bola 15. februára 2018 vyššia než 14. februára 2018, takže nebolo možné konštatovať stúpajúcu ani klesajúcu tendenciu. Argumentáciu žalobkyne teda treba zamietnuť.

– Ďalšie tvrdenia týkajúce sa posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne zo strany ECB, ktoré si osvojila Jednotná rada

- 125 Žalobkyňa uvádza viaceré ďalšie tvrdenia na podporu svojich námietok voči výsledku posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania zo strany ECB, ktoré si osvojila Jednotná rada. Konkrétne v podstate tvrdí, že ECB nevzala do úvahy všetky likvidné aktíva, ktoré žalobkyňa mala alebo mohla mať k dispozícii. ECB vzala do úvahy sumu 694 miliónov eur, ktorá bola dostupná na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke na konci stanovenej lehoty 23. februára 2018 o 18.00 hod., a nezohľadnila aktíva, ktoré sa nenachádzali na tomto účte. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že ECB neprávom vylúčila súbor aktív v hodnote 690 miliónov eur, ktoré by sa mohli konvertovať na hotovosť, ak by o to ECB požiadala. Tieto aktíva by boli dostupné v primeranom časovom horizonte v závislosti od výberov vkladov.
- 126 Pokiaľ ide v prvom rade o skutočnosť, že ECB vzala do úvahy len likvidné aktíva na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke, treba poukázať na to, že ECB na pojednávaní potvrdila, že mohla overiť len hotovosť, ktorá bola dostupná na tomto účte, pričom nebola schopná overiť okamžitú dostupnosť iných aktív. Okrem toho tvrdenie žalobkyne, že nebola informovaná o tom, že pri výpočte vyrovnávacej kapacity na konci stanovenej lehoty možno vziať do úvahy len likvidné prostriedky dostupné na tomto účte, treba zamietnuť. Ako ECB uviedla v bode 93 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, pričom jej nikto neprotirečil, táto požiadavka bola jednoznačne oznámená zástupcom žalobkyne, a to najmä na stretnutí z 20. februára 2018, pričom zápisnica z tohto stretnutia sa nachádza v prílohe F.4.1 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania, ktoré predložila ECB.
- 127 Žalobkyňa nemôže oprávnenne vytýkať ECB, že nerozlišovala medzi likvidnými prostriedkami, ktoré mala žalobkyňa v držbe, a prístupom k nim, keďže niektoré aktíva boli dočasne nedostupné. Žalobkyňa totiž nepreukázala, že prístup k týmto likvidným prostriedkom by bol obnovený včas, aby bolo možné vyhovieť žiadostiam o výbery vkladov.
- 128 Z toho vyplýva, že ECB vzala do úvahy a vyhodnotila aktíva spomenuté žalobkyňou, ale z dôvodu neistoty, pokiaľ ide o okamžitú dostupnosť týchto aktív, založila svoj záver len na aktívach, ktoré boli na konci stanovenej lehoty skutočne dostupné na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke.
- 129 ECB v tejto súvislosti v bodoch 15 až 19 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania vysvetlila, že likvidné aktíva, ktoré má úverová inštitúcia v držbe, aby mohla vyhovieť žiadostiam o výber hotovosti, pochádzajú hlavne z dvoch zdrojov. Prvým zdrojom je hotovosť, ktorá má v zásade podobu hotovostných účtov vedených v centrálnej banke alebo v iných subjektoch, ku ktorým

môže mať dotknutá inštitúcia na požiadanie prístup. Druhým zdrojom likvidných prostriedkov sú určité vysokokvalitné obchodovateľné cenné papiere, ktoré možno poskytnúť ako zábezpeku, a to spravidla po uplatnení zrážky z nominálnej hodnoty, na získanie hotovostného úveru od centrálnej banky alebo partnera alebo ktoré možno priamo previesť na tretiu osobu výmenou za hotovosť. Na získanie úveru je potrebné, aby depozitár, ktorý je držiteľom cenných papierov, poskytol tieto cenné papiere ako zábezpeku, zatiaľ čo prevod cenných papierov si môže vyžadovať viac času, keďže sa na ňom okrem depozitára, ktorý je držiteľom cenného papiera, podieľajú ďalšie subjekty, ako napríklad centrálny depozitár cenných papierov a obchodná alebo centrálna banka.

- 130 Ďalej uviedla, že finančné prostriedky uložené na hotovostných účtoch, najmä na účtoch vedených v centrálnej banke, sú okamžite dostupné pre banku, ktorá potrebuje hotovosť na vyplatenie vkladateľov a iných veriteľov. Získanie úveru na peňažných trhoch alebo získanie hotovosti z iných zdrojov, než je centrálna banka, však závisí od ochoty obchodných partnerov. Trhové financovanie sa preto nedá považovať za automatické a môže podliehať veľmi vysokým zrážkam uplatňovaným na zábezpeky alebo niekedy môže byť úplne nedostupné. Vzhľadom na tieto obmedzenia trhového financovania si mnohé centrálny banky ponechávajú úlohu veriteľa posledného stupňa, v rámci ktorej spravidla poskytujú núdzové hotovostné úvery za zábezpeky obchodným bankám v situáciách, keď to ostatné subjekty pôsobiace na trhu nie sú ochotné urobiť.
- 131 Podľa ECB v tomto kontexte riešenie krízy likvidity žalobkyne, pre ktoré sa ECB a žalobkyňa rozhodli, spočívalo v úsilí transformovať údajne likvidné aktíva tejto úverovej inštitúcie na dostatočnú sumu v hotovosti, teda na vyrovňavaciu kapacitu, ku ktorej by banka mala okamžite prístup bez akýchkoľvek obmedzení, aby mohla vyhovieť žiadostiam o výbery.
- 132 ECB sa pritom domnieva, že vzhľadom na to, že viacerí partneri, ktorí boli držiteľmi cenných papierov žalobkyne, si neželali uvoľniť jej aktíva z dôvodu návrhu opatrenia, ktorý vypracovala FinCEN, a že väčšina korešpondenčných bánk žalobkyne ukončila svoje obchodné vzťahy so žalobkyňou alebo uložila značné obmedzenia týkajúce sa súm transakcií, za okamžite dostupné na to, aby bolo možné vyhovieť budúcim žiadostiam o výber vkladov, sa mohli považovať len hotovostné zostatky alebo cenné papiere uložené v Lotyšskej centrálnej banke.
- 133 Vzhľadom na vyššie uvedené ECB poskytla prijateľné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré aktíva, ktorých skutočná dostupnosť na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke na konci stanovenej lehoty nebola preukázaná, nebolo možné zohľadniť pri výpočte vyrovňavacej kapacity.
- 134 Okrem toho žalobkyňa uvádza viacero špecifických kategórií aktív, ktoré mala ECB vziať do úvahy pri posudzovaní jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania.
- 135 Pokiaľ ide po prvé o príjmy z predaja cenných papierov vo výške 407 miliónov eur, treba konštatovať, že žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že tieto cenné papiere predstavovali aktíva, ktoré bolo možné ľahko a okamžite uvoľniť a použiť na vyplatenie vkladateľov, ktorí chceli vybrať svoje vklady hneď po prípadnom zrušení moratória. Je nesporné, že výnosy z tohto predaja – za predpokladu, že sa uskutočnil – neboli vložené na účet žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke do 23. februára 2018 o 18.00 hod., ako to správne poznamenala ECB. ECB teda nemožno vytýkať, že nezaradila cenné papiere alebo výnosy z ich údajného predaja medzi likvidné prostriedky, ktoré boli priamo dostupné na vyplatenie vkladov v prípade žiadosti v deň nasledujúci po 23. februári 2018.

- 136 Pokiaľ ide po druhé o likvidné aktíva vo výške 29 miliónov eur, ktoré mala žalobkyňa na nostro účtoch (bankové účty žalobkyne vedené v iných bankách), a aktíva v hodnote 13 miliónov eur, ktoré mala žalobkyňa na svojom účte vedenom v spoločnosti Euroclear, je potrebné poznamenať, že ECB ich vzala do úvahy v bodoch 30 a 31 posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne. Cenné papiere, ktoré pre žalobkyňu spravovala Euroclear, boli podľa jej názoru vysokokvalitné cenné papiere, ako napríklad štátne dlhopisy, a v primeranom časovom horizonte sa dali ľahko konvertovať. Treba však konštatovať, že výnos z týchto konverzií tiež nebol uvoľnený včas, takže príslušné sumy neboli dostupné na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke 23. februára 2018 o 18.00 hod. Z tabuliek uvedených v prílohách G.4 a G.5 pripomienok žalobkyne k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré predložila ECB, totiž vyplýva, že Euroclear vyplatila žalobkyni podstatnú časť výnosov z predaja až oveľa neskôr po tomto dátume.
- 137 Tvrdenie žalobkyne, že konverzia vysoko likvidných aktív sa musela uskutočniť v závislosti od bežných platieb a že po 23. februári 2018 vyšlo najavo, že lehota na konverziu niektorých cenných papierov sa skrátila, nemôže spochybniť posúdenie ECB, keďže ECB konštatovala – bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, ako to vyplýva z bodov 126 až 133 vyššie –, že okamžitú dostupnosť likvidných prostriedkov zaručovala len ich prítomnosť na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke.
- 138 To isté platí po tretie pre ostatné cenné papiere, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že ich mala k dispozícii, ktoré sa mohli prediť za 358 miliónov eur a ku ktorým patrila určitý počet prvotriednych cenných papierov v hodnote 229 miliónov eur, a po štvrté pre 12 miliónov eur v hotovosti, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že ich mala k dispozícii. Treba konštatovať, že okamžitá dostupnosť uvedených aktív po prípadnom zrušení moratória nebola preukázaná a že tieto aktíva tiež neboli konvertované na likvidné prostriedky, ktoré sa 23. februára 2018 na konci dňa nachádzali na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke.
- 139 Po piate žalobkyňa tvrdí, že ECB 21. februára 2018 nesprávne rozhodla, že obmedzí prístup žalobkyne k operáciám menovej politiky (monetary policy operations – MPO). Žalobkyňa tak nemala prístup k úverovému rámcu v hodnote 40 miliónov eur, ktorý sa mohol použiť na zabezpečenie ďalších likvidných prostriedkov. ECB v tejto súvislosti uvádza, že ide o rozhodnutie Rady guvernérov ECB z 21. februára 2018 prijaté v rámci prudenciálneho dohľadu. Treba konštatovať, že žalobkyňa v skutočnosti nespochybňuje dôvodnosť tohto rozhodnutia Rady guvernérov a jednoznačne neuvádza, ako by prístup k uvedenému úverovému rámcu mohol prispieť k uvoľneniu ďalších likvidných prostriedkov, aby na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke bola k dispozícii jedna miliarda eur. Uvedené rozhodnutie v každom prípade nie je súčasťou rozhodnutia napadnutého v tomto konaní a tiež nie je právnym základom tohto rozhodnutia, takže nie je predmetom tohto konania.
- 140 Treba zdôrazniť, že za okolností, ako sú okolnosti prejednávaneho prípadu, vzhľadom na opatrnosť a obozretnosť, ktoré sa od ECB vyžadujú v krízovej situácii, bola ECB oprávnená zohľadniť len likvidné prostriedky, ktoré boli okamžite dostupné na účte žalobkyne v Lotyšskej centrálnej banke, aby sa zabránilo akémukoľvek riziku, že žiadosti o výber nebudú uspokojené počas piatich dní po zrušení moratória, keďže aktíva, o ktorých žalobkyňa tvrdí, že ich má k dispozícii inde, neboli rýchlo dostupné.
- 141 Posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne zo strany ECB, ktoré si následne osvojila Jednotná rada, nespochybňuje ani tvrdenie, že požiadavka týkajúca sa vyrovnávacej kapacity, ktorú stanovila ECB, bola neprimeraná vzhľadom na to, že žalobkyňa by na

to, aby splnila túto požiadavku, musela vynaložiť značné sumy na konverziu cenných papierov a iných aktív na okamžite dostupnú hotovosť. Toto tvrdenie totiž nemá vplyv na posúdenie ECB týkajúce sa vyrovnávacej kapacity, ktorej existencia sa mala preukázať na konci stanovenej lehoty.

142 Napokon podľa žalobkyne sa moratórium mohlo predĺžiť, aby mohla obnoviť stav svojich likvidných prostriedkov bez aktivácie systému ochrany vkladov. V tejto súvislosti sa ECB opierala o nesprávny výklad § 2 ods. 8 Noguldijumu garantiju likums (lotyšský zákon o ochrane vkladov). V tomto ustanovení sa uvádza, že FKTK musí prijať rozhodnutie o nedostupnosti vkladov do piatich pracovných dní odo dňa, keď sa zistilo, že príjemca vkladov nie je schopný vrátiť vklady. Počas moratória pritom nie je možné konštatovať nedostupnosť vkladov, keďže platby sú v každom prípade pozastavené. Tvrdenie, ktoré uviedla ECB, že predĺženie moratória by automaticky spôsobilo aktiváciu systému ochrany vkladov, a preto by nebolo možné, je teda z tohto dôvodu nesprávne.

143 Toto tvrdenie tiež nemôže uspieť.

144 V prejednávanom prípade sa ECB domnievala, že žalobkyňa v dôsledku hromadného výberu vkladov, ku ktorému došlo od 14. do 16. februára 2018, nemala dostatok hotovosti. Určila žalobkyni päťdňovú lehotu, ktorá začala plynúť dňom nadobudnutia účinnosti moratória, na obnovenie stavu jej likvidných prostriedkov, aby mohla čeliť budúcej vlne výberov. Po uplynutí tejto lehoty však žalobkyňa nebola schopná preukázať, že na svojom účte v Lotyšskej centrálnej banke má jednu miliardu eur.

145 ECB teda v tom čase na základe článku 18 ods. 1 prvého pododseku písm. a), článku 18 ods. 1 druhého pododseku a článku 18 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 806/2014 dospela k záveru, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Za týchto podmienok ECB vôbec nebola povinná dať FKTK pokyn na predĺženie moratória.

146 Vzhľadom na mieru voľnej úvahy, ktorou Jednotná rada disponovala v rámci svojej komplexnej ekonomickej analýzy, teda žalobkyňa nepreukázala, že Jednotná rada sa tým, že konštatovala, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

– *O existencii reálnych vyhliadok, že iné opatrenia zabránia zlyhaniu*

147 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Jednotná rada dostatočne nepodložila svoj záver, že neexistujú reálne vyhliadky, že iné opatrenia súkromného sektora alebo orgánu dohľadu prijaté voči žalobkyni umožnia zabrániť jej zlyhaniu v primeranom časovom horizonte.

148 Jednotná rada spochybňuje tieto tvrdenia.

149 Podľa článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 sa program riešenia krízových situácií môže prijať len vtedy, ak okrem iného s prihliadnutím na časové a iné relevantné okolnosti neexistujú reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora vrátane opatrení vykonaných v rámci schémy inštitucionálneho zabezpečenia alebo opatrenie dohľadu vrátane opatrení včasnej intervencie alebo odpísania či konverzie relevantných kapitálových nástrojov v súlade s článkom 21 toho istého nariadenia prijaté v súvislosti so subjektom by zabránili jeho zlyhaniu v primeranom časovom horizonte.

- 150 V bode 3.2.2 rozhodnutia SRB/EES/2018/09 Jednotná rada konštatovala, že neexistuje nijaké alternatívne opatrenie, ktoré by mohlo opodstatnene zabrániť zlyhaniu žalobkyne. Jednotná rada sa v rámci svojho preskúmania v podstate oprela o dôkazy, ktoré predložila ECB v kontexte svojho posudzovania zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne.
- 151 Jednotnej rade nemožno vytýkať, že pri preskúmaní podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 806/2014 vychádzala z posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB. Je pravda, že podmienky uvedené v článku 18 ods. 1 písm. a) a b) tohto nariadenia sú odlišné. Faktom zostáva, že v prejednávanej príhode bolo preskúmanie alternatívnych opatrení uvedených v článku 18 ods. 1 písm. b) spomenutého nariadenia začlenené do posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB, týkajúceho sa podmienky stanovenej v článku 18 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia. ECB totiž pred tým, ako dospela k záveru, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, preskúmala, či sa týmto zlyhaniu ešte dá zabrániť alternatívnymi opatreniami, ako sú predĺženie moratória alebo využitie možností získania dostupných likvidných prostriedkov uvedených v pláne ozdravenia žalobkyne z roku 2017. Okrem toho podľa článku 18 ods. 1 štvrtého odseku „posúdenie podmienky uvedenej v prvom pododseku písm. b) prijme Jednotná rada... v úzkej spolupráci s ECB“ a „ECB môže tiež informovať Jednotnú radu... o tom, že podmienku stanovenú v písmene b) považuje za splnenú“. Jednotná rada teda mohla vychádzať z preskúmania, ktoré vykonala ECB.
- 152 Vzhľadom na konkrétne a objektívne okolnosti, ktoré Jednotná rada uviedla v bode 3.2.2 rozhodnutia SRB/EES/2018/09, žalobkyňa neuviedla dôvody, pre ktoré alternatívne opatrenia, ktoré Jednotná rada a ECB vzali do úvahy, mohli zabrániť zlyhaniu žalobkyne v primeranom časovom horizonte. Žalobkyňa neuviedla iné opatrenia, ktoré Jednotná rada mala vziať do úvahy v rámci svojho preskúmania. Za týchto podmienok samotné nepodložené tvrdenie, že Jednotná rada nezohľadnila existenciu alternatívnych opatrení, nepostačuje na to, aby jej posúdenie bolo neprijateľné, a nie je spôsobilé preukázať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia.
- 153 Tretí a štvrtý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení práva byť vypočutý a práva na prístup k správnejmu spisu

- 154 Žalobkyňa tvrdí, že Jednotná rada porušila jej právo byť vypočutý v zmysle článku 41 Charty tým, že jej pred prijatím rozhodnutia SRB/EES/2018/09 neposkytla možnosť predložiť pripomienky. Tiež nemala prístup k správnejmu spisu Jednotnej rady.
- 155 Jednotná rada spochybňuje tieto tvrdenia.
- 156 Treba pripomenúť, že článok 41 ods. 2 písm. a) Charty stanovuje, že právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa právo každého na vypočutie pred prijatím akéhokoľvek individuálneho opatrenia, ktoré by sa ho mohlo nepriaznivo dotýkať.
- 157 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť účelne a efektívne oznámiť svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy. Ďalej treba spresniť, že právo byť vypočutý sleduje dvojaký cieľ. Na jednej strane slúži na čo najpresnejšie a najsprávnejšie preverenie veci a zistenie skutkového stavu a na druhej strane umožňuje zabezpečiť účinnú ochranu dotknutej osoby. Toto právo má predovšetkým zabezpečiť, aby každé rozhodnutie spôsobujúce ujmu bolo prijaté s plnou znalosťou

veci, a jeho cieľom je predovšetkým umožniť príslušnému orgánu opraviť chybu alebo umožniť dotknutej osobe uviesť také skutočnosti týkajúce sa jej osobnej situácie, ktoré môžu ovplyvniť prijatie alebo neprijatie rozhodnutia alebo jeho obsah (pozri rozsudok zo 4. júna 2020, *ESVČ/De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, body 68 a 69 a citovanú judikatúru).

- 158 Je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor potvrdil význam práva byť vypočutý a jeho veľmi široký rozsah v právnom poriadku Únie, keď konštatoval, že toto právo sa musí uplatňovať v každom konaní, ktoré môže viesť k prijatiu aktu spôsobujúcemu ujmu. Právo byť vypočutý sa musí rešpektovať, aj keď príslušná právna úprava túto formálnu požiadavku výslovne nestanovuje (pozri rozsudky z 22. novembra 2012, *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, body 85 a 86 a citovanú judikatúru; z 18. júna 2020, *Komisija/RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, bod 67 a citovanú judikatúru, a zo 7. novembra 2019, *ADDE/Parlament*, T-48/17, EU:T:2019:780, bod 89 a citovanú judikatúru).
- 159 V článku 41 ods. 2 písm. b) Charty je rovnako stanovené právo každého na prístup k spisu, ktorý sa ho týka, za predpokladu rešpektovania oprávnených záujmov dôvernosti a služobného a obchodného tajomstva.
- 160 Na úvod je potrebné poukázať na to, že cieľom nariadenia č. 806/2014 je zaviesť v súlade s jeho odôvodnením 8 účinnejšie mechanizmy na riešenie krízových situácií, ktoré musia byť hlavným nástrojom na zabránenie škodlivých následkov zlyhania bánk, ku ktorým došlo v minulosti. Pokiaľ pritom ide o postup upravený v článku 18 tohto nariadenia, taký cieľ predpokladá rýchle prijatie rozhodnutia, často za naliehavých podmienok, ako to ilustrujú krátke lehoty stanovené v tomto ustanovení, aby finančná stabilita nebola ohrozená (rozsudok zo 6. mája 2021, *ABLV Bank a i./ECB*, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 55).
- 161 Hoci je teda potrebné vziať do úvahy potrebu rýchlosti postupu upraveného v článku 18 nariadenia č. 806/2014, treba ju tiež zosúladiť s právom byť vypočutý.
- 162 Okrem toho odôvodnenie 26 nariadenia č. 806/2014 potvrdzuje spoločnú právomoc ECB ako orgánu dohľadu v rámci JMD a Jednotnej rady ako orgánu pre riešenie krízových situácií posúdiť, či sa úverová inštitúcia nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, a zároveň výlučnú právomoc Jednotnej rady posúdiť, či sú splnené ostatné podmienky vyžadované na prijatie programu riešenia krízových situácií (rozsudok zo 6. mája 2021, *ABLV Bank a i./ECB*, C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369, bod 64).
- 163 Vzhľadom na povahu tohto komplexného správneho konania uvedeného v článku 18 nariadenia č. 806/2014, ktoré spoločne a postupne uskutočnili ECB a Jednotná rada, ani článok 41 Charty, ani ustanovenia uvedeného nariadenia nevyžadujú, aby každý z týchto dvoch orgánov v každej fáze konania samostatne vypočul subjekt, ktorého sa týka rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií.
- 164 V prejednávanom prípade je po prvé nesporné, že hoci Jednotná rada pred prijatím rozhodnutia SRB/EES/2018/09 žalobkyňu nevypočula, naopak ju viackrát vypočula ECB.
- 165 Žalobkyni teda bola poskytnutá možnosť vyjadriť sa k relevantným okolnostiam v rámci posudzovania zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania. Okrem toho, ako vyplýva z bodu 151 vyššie, ECB preskúmala alternatívne opatrenia, ktoré by mohli zabrániť zlyhaniu žalobkyne. ECB vo svojom posúdení, ktoré vykonala po vypočutí žalobkyne, preskúmala jej tvrdenia, pričom ich zhrnula a odpovedala na ne. Jednotná rada, ktorej bolo posúdenie ECB následne zaslané, teda

bola pri prijímaní rozhodnutia SRB/EES/2018/09, v ktorom potvrdila závery ECB týkajúce sa podmienok stanovených v článku 18 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 806/2014, úplne informovaná o tvrdeniach žalobkyne.

- 166 Je pravda, že Jednotná rada v rozhodnutí SRB/EES/2018/09 po prvý raz preskúmala podmienku stanovenú v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 806/2014, podľa ktorej musí byť opatrenie na riešenie krízovej situácie nevyhnutné vo verejnom záujme. Žiadna z výhrad žalobkyne však nesmeruje proti údajnej neexistencii verejného záujmu, ale tieto výhrady smerujú jednak proti záverom, podľa ktorých žalobkyňa zlyhávala alebo bolo pravdepodobné, že zlyhá, v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 806/2014 a jednak proti konštatovaniu, že vzhľadom na stanovené lehoty a iné relevantné okolnosti neexistovali reálne vyhliadky, že akékoľvek alternatívne opatrenia súkromného sektora alebo opatrenia dohľadu by zabránili jej zlyhaniu v primeranom časovom horizonte v zmysle článku 18 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia. Žalobkyňa teda bola v rámci správneho konania vypočutá v súvislosti s bodmi, ktoré spochybňuje.
- 167 Treba tiež zdôrazniť, že v období medzi oznámením posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne, ktoré vykonala ECB, na jednej strane a prijatím napadnutého rozhodnutia na druhej strane nenastala žiadna nová udalosť a Jednotnej rade nebola oznámená žiadna nová okolnosť. Jednotná rada navyše nezaložila rozhodnutie SRB/EES/2018/09 na iných skutočnostiach, než sú skutočnosti, ktoré už preukázala ECB a v súvislosti s ktorými žalobkyňa už bola vypočutá, pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí, ktoré žalobkyňa spochybnila v tomto konaní. Jednotná rada tiež nezaložila toto rozhodnutie na iných dôvodoch, než sú dôvody, ktoré uviedla ECB.
- 168 Za týchto podmienok treba konštatovať, že právo žalobkyne byť vypočutý nebolo porušené.
- 169 Po druhé v súvislosti s právom na prístup k spisu Súdny dvor rozhodol, že existencia porušenia práva na obhajobu, vrátane práva na prístup ku spisu, musí byť preskúmaná v závislosti od osobitných okolností každého konkrétného prípadu, najmä od povahy príslušného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý, ako aj od všetkých právnych pravidiel, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudok zo 16. mája 2017, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, bod 97 a citovanú judikatúru). V prejednávanom prípade stačí poukázať na to, že žalobkyňa netvrdila ani nepreukázala, že nemohla nahliadnuť do dokumentov relevantných pre preskúmanie, ktoré vykonala ECB, najmä v rámci dialógu medzi ňou a touto inštitúciou v kontexte tohto preskúmania, a spis predložený Všeobecnému súdu neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by tomu nasvedčovali. Žalobkyňa tiež nešpecifikovala dokumenty, ku ktorým nemala prístup v rámci preskúmania, ktoré vykonala ECB, a ktoré jej mali byť sprístupnené počas konania pred Jednotnou radou, ani neuviedla, ako by jej tieto dokumenty umožnili lepšie sa brániť. Okrem toho treba konštatovať, že Jednotná rada sa neopierala o iné dokumenty než tie, na ktorých bolo založené preskúmanie, ktoré vykonala ECB.
- 170 Piaty žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

[omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. ABLV Bank AS znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada).**
- 3. Európska centrálna banka (ECB) znáša vlastné trovy konania.**

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Petrлік

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 6. júla 2022.

Podpisy